

வாஷிங்டனில், ஒரு மார்க்க சம்பந்தமான கலைக்கூட அரங்கத்தில் அது தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. 'உலக சரித்திரத்தில் இதுவரை எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களில் இதுவே இயற்கைக்கு மேம்பட்ட புகைப்படம்' என்று குறிப்பு எழுதி வைத்துள்ளனர்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: ஓர் நீதிமன்ற விசாரணை,
ஏப்ரல் 12, 1964, ஞாயிறு மாலை,
பர்மிங்ஹாம், அலபாமா, அமெரிக்கா

145. இப்போது நேரம் தாமதித்து விட்டது. நான் இன்னுமொரு சாட்சியை அழைக்கட்டும். நாம் அவ்வாறு செய்வோமா? இங்கே ஒரு பன்னிரெண்டு சாட்சிகளின் பெயர்களை எழுதி வைத்துள்ளேன். ஒரு நூறு அல்லது இருநூறு பேரை நம்மால் சாட்சிக்கு அழைக்க முடியும். ஆனால் இன்னும் ஒரு சாட்சியை மட்டும் நான் அழைக்கட்டும். நீங்கள் என்னை மன்னிப்பீர்களானால், நானே அந்த சாட்சியாக இருக்கப் போகிறேன்? (சபையார், “ஆமென்” என்று கூறுகின்றனர் - ஆசிரியர்.) அவருக்காக நான் நிற்க விரும்புகிறேன். அது அவர்களுடைய காலமாக இருந்தது; இப்போது இது நம்முடைய நேரம். அது அவர்களுடைய சாட்சியாக இருந்தது,

ஆனால் ஒருமுறை சாட்சியின் ஸ்தானத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஓ, என்னே!

146. நான் ஒரு சிறு பையனாக இருந்ததை நினைவு கூருகிறேன். என்னுடைய வாழ்க்கை சரித்திரத்தை நீங்கள் வாசித்திருப்பீர்கள். அந்தச் சரித்திரத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள். அங்கே கீழேயிருக்கிற அந்த நதியை நினைவில் வைத்துள்ளேன். ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அப்போது நான் ஒரு வாலிப பாப்டிஸ்டு பிரசங்கியாயிருந்து, ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் பிற்பகல் வேளையில் பத்தாயிரம் ஜனங்கள் நதிக்கரையில் நின்று கொண்டிருந்தனர்... என்னுடைய முதலாவது மகத்தான எழுப்புதல் கூட்டத்தில் ஏறக்குறைய ஆயிரம் பேர் மனந்திரும்பியிருந்தார்கள். அங்கே, அந்தத் தண்ணீரில் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். பதினேழாவது நபருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதற்காக அவரை தண்ணீருக்குள் வழிநடத்தினேன். அப்போது ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டேன். சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். அது

உஷ்ணமான ஒரு நேரம். அது 1933-ம் வருடம் ஜூன் மாதமாகும். இந்தியானாவில் உள்ள ஜெபர்ஸன்வில்லில் ஸ்பிரிங் தெருவின் அடிவாரத்தில் இது நிகழ்ந்தது. ஒவ்வொருவருக்காய் ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். நதிக்கரையானது மேலும் கீழுமாக ஜனங்களால் நிரம்பியிருந்தது.

147. இந்த சிறிய பையனோடு வெளியே நடந்தேன். அவனைப் பீடத்தண்டையில் பார்த்தேன். “மகனே, இயேசு கிறிஸ்துவை உன் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்வாயா?” என்று கேட்டேன்.

“நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்” என்று அவன் கூறினான்.

148. அவனுடைய பெயர் எட்வர்ட் கால்வின் என்பதாகும். “எட்வர்ட், இப்போது நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டேன்.

“நான் அதை அறிவேன், சகோ. பிரான்ஹாமே” என்று அவன் கூறினான்.

149. “நீ இயேசு கிறிஸ்துவை உன் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டாய் என்பதை இந்த ஜனங்களுக்குக் காண்பித்து, உனக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் உனக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்போது, நீ அவருடைய நாமத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறாய். புதிய ஜீவியத்திற்காக எழுந்திருக்கிறாய். இந்த இடத்தை விட்டு நீ கடந்து செல்லும்போது, ஒரு புதிய ஜீவனுக்குள் நீ நடக்க வேண்டும். எட்வர்டு, இதை நீ புரிந்து கொண்டாயா?” என்று கூறினேன்.

“நான் புரிந்திருக்கிறேன்” என்று அவன் கூறினான். “உன் தலையை தாழ்த்து” என்று நான் கூறினேன்.

150. “பரலோகப் பிதாவே, இந்த வாலிப மனிதன் உம்மில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்தான். “நீங்கள் உலகமெங்கும் புறப்பட்டுப் போய் சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம்

கொடுங்கள்” என்று நீர் எங்களுக்கு கட்டளை கொடுத்தது போல, “நீர் எங்களுக்குப் போதித்த எல்லாவற்றையும் விசுவாசிக்கும்படிக்கு, இவர்களுக்கு கட்டளை கொடுக்கிறேன்” என்று ஜெபித்தேன்.

151. “ஆகவே என் அன்பான சகோதரனே, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் உனக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன்.”

152. அவனை தண்ணீருக்குள் மூழ்கச் செய்தேன். நான் நிமிர்ந்து பார்த்தேன். ஏதோவொன்று, “உஷ்...” என்று போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு சத்தத்தைக்கேட்டேன். நான் ஜனக்கூட்டத்தைக் கவனித்தேன். மேலும் அது.. “மேலே நோக்கிப்பார்!” என்று கூறின ஒரு சத்தத்தைக்கேட்டேன்.

153. “அது என்ன?” என்று எண்ணினேன். நாங்கள் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பாக, பில்லி, அவனுடைய தாயார். அவள் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்தேன், அது

(பயத்தினால்) வெளிறிப்போயிருந்தது. அவளுடைய கையில் ஒரு புகைப்படக் கருவி வைத்திருந்தாள்.

154. “மேலே நோக்கிப்பார்!” இந்த சத்தத்தை நான் இரண்டாவது முறையாகக் கேட்டேன். நான் பயந்து நடுக்கமுற்றேன். நான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். அங்கு பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஜனங்கள் வாயடைத்துப்போய், பயந்து, திகைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். “மேலே நோக்கிப்பார்!” என்று சொன்ன சத்தத்தை மீண்டும் கேட்டேன்.

155. நான் மேலே நோக்கிப் பார்த்த போது, இஸ்ரவேல் ஜனங்களை வனாந்தர வழியாய் நடத்தின அதே அக்கினிஸ்தம்பம் இங்கே வந்தது. ஆயிரக்கணக்கான கண்கள் அதைக் கண்டன. நான் எங்கே நின்று கொண்டிருந்தேனோ, சரியாக அதே இடத்திற்கு கீழே இறங்கி வந்தது. “கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கு முன்னோடியாக, யோவான் ஸ்நானகன் அனுப்பப்பட்டது போல, உன் செய்தியும்

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னோடியாக சென்று பூமியை நிரப்பும்” என்று சத்தம் உரைத்தது.

156. அந்நிகழ்வு ஒருங்கிணைந்த பத்திரிகையிலும் (Associated Press), செய்தித்தாளிலும் வெளிவந்தது. முனைவர் லீ வேயில் இங்கே இந்த நாள் பிற்பகல் வேளையில் அதைத் தெரிந்தெடுத்து கனடா மற்றும் அதைச்சுற்றியுள்ள நாடுகளில், “உள்ளூர் பாப்திஸ்து பிரசங்கியார் ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த போது, அவர் மேல் ஒரு தெய்வீக ஒளி காட்சியளித்தது” என்னும் செய்தியைப் பரப்பினார்.

157. சில வருடங்களுக்கு முன்பாக, ஹூஸ்டன், டெக்ஸாஸ் அல்லது டல்லாஸ், டெக்ஸாஸ் என்னும் இடத்தில் நடந்தது. அதை ஜனங்கள் சந்தேகித்த போது, நான் செய்வதறியாது திகைத்தேன். “தெய்வீக சுகமளித்தல் என்பது ஒன்றும் கிடையாது” என்ற பொருளில் ஒரு நல்ல பாப்திஸ்து பிரசங்கியார் சகோ. போஸ்வர்த்துடன் வாதிட

விரும்பினார். அவர் முற்றிலுமாக அதில்
தோல்வியுற்ற போது, “அந்த தெய்வீக
சுகமளிப்பவர் வரட்டும், வந்து
சுகமாக்குவதை நான் பார்க்க வேண்டும்!”
என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார். நான்
கூறினேன்...

158. நான் மாடியின் முகப்பில்
இருந்தேன். கீழே இறங்கி வந்தேன். “ஐயா,
நான் ஒரு தெய்வீக சுகமளிப்பவன் அல்ல”
என்று கூறினேன்.

159. (ஒலிநாடாவில் காலியிடம் -
ஆசிரியர்.) “....இயேசுவே, ஆம் என்றோ
அல்லது இல்லை என்றோ கூறுங்கள்? அவர்
களுக்கு உங்களால் பதில் கூற முடியாது.
ஒரேயொரு கேள்வி தான். அதுவே
போதுமானதாக இருந்தது. அவர் யெகோவா
யீரேயாக இருப்பாரானால், அவர்
அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்; அவர்
அவ்வாறு இல்லையென்றால், அவர் ஒரு
இரட்சகரல்ல. உங்களால் பெயர்களைப்
பிரிக்க முடியாது. அவர் யெகோவா - ரஃபா,

சுகமாக்குகிறவர்! 'நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்.'"

160. அந்த மனிதனால் அங்கிருந்து நகர்ந்து செல்ல முடியவில்லை. அங்கே நின்று கொண்டு பேசுவதற்கே தடுமாறினார். உங்களில் அநேகர் அங்கிருந்து அதைக் கேட்டீர்கள் என்று அநுமானிக்கிறேன். அத்தகைய வாதம், திரு.போஸ்வர்த்துக்குத் தைரியத்தைக் கொடுத்தது. அது நடந்த போது, அந்த பாப்திஸ்து பிரசங்கிக்கு ஒரு விஷயம் கூட கிடைக்கவில்லை, அது... அங்கிருந்தவர்களெல்லாம் அந்த நகரத்தின் அதிகாரிகளாயிருந்தனர். வேதம் என்ன கூறுகிறது என்பதை அறிந்திருந்தும் கூட எந்தப்பக்கத்திலும் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

அதன் பின்னும், "அவர் வரட்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார்.

161. நான் மேலே இருந்தது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அங்கே என்னுடைய மனைவி மற்றும் சிறிய பெக்கி இவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தேன்.

உயர்நிலைப்பள்ளிப்படிப்பை முடித்து, இந்த வருடத்தில் பட்டப்படிப்பு படிக்கிறாள். நான் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவள் ஒரு வயதுடையவளாயிருந்தாள். என்னுடைய கரங்களில் அவளை ஏந்திக் கொண்டிருந்தேன்.

162. “சகோ.பிரான்ஹாம் இந்தக் கூட்டத்தில் இருக்கிறார் என்பதை நான் அறிவேன். அவர் விரும்பினால், வந்து இதை முடித்து வைக்கவும், சரியா” என்று சகோ. போஸ்வெர்த் கூறினார். ஆனால் நான் கூறினேன்... ஒவ்வொருவரும் சுற்றுமுற்றும் பார்க்க ஆரம்பித்தனர்.

163. நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான, ஏறக்குறைய முப்பதாயிரம் ஜனங்கள் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தனர். இசை அரங்கத்தில் எண்ணூறு பேரை மட்டுமே கொண்டவர்களாக இருந்தோம். ஜனங்கள் விமானங்கள் மூலமாகவும், தொடர் வண்டிகள் மூலமாகவும் வந்து கொண்டிருந்தனர். வேறு சில வாகனங்கள் மூலமாகவும்.....

164. பெந்தேகொஸ்தே குழுவினர் எல்லோரும் அங்கே ஒன்று கூடினர் என்பதை பின்னர் அறிந்துகொண்டேன். ஒரு உபத்திரவம் உண்டாகும்போது, அது ஜனங்களை ஒன்றுகூட்டுகிறது. இதை நீங்கள் நம்ப மாட்டீர்கள், ஆனால் அந்த மணி நேரம் வரும்போது....

165. பாருங்கள், ஒருத்துவக்காரர்கள், இருத்துவக்காரர்கள், திரித்துவக்காரர்கள், நான்கத்துவக்காரர்கள் இன்னும் என்ன வெல்லாமோகாரர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடினார்கள். அவர்கள் அனைவரும் “தெய்வீக சுகமளித்தல்” என்பதில் பொதுவான விசுவாசம் வைத்திருந்தனர். அவர்கள் எல்லோரும் அங்கேயிருந்தார்கள்.

166. “ஒருகூட்ட பரிசுத்த உருளைகள் தவிர, தெய்வீக சுகமளித்தல் என்பதை ஒருவர் கூட விசுவாசிக்கமாட்டார்கள்” என்று அந்த மனிதன் கூறினான்.

167. ரேமாண்ட் ரிச்சி என்பவர் எழுந்து, “பரிசுத்த உருளைகள் என்று கூறினாயே, அதை எப்படி கூறலாம்?” என்று கேட்டார்.

“பயித்தியக்கார ஜனங்கள் என்று எப்படி கூறலாம்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர், “பாப்டிஸ்ட்” என்றார்.

168. “எல்லாம் சரி. சகோ.பிரான்ஹாம் இங்கு இருந்தபோது, இயேசு கிறிஸ்துவினால் சுகமடைந்ததற்கான மருத்துவ சான்றிதழ் வைத்துள்ளவர்கள் எத்தனை பேர் இக்கட்டிடத்தில் இருக்கிறீர்கள்? உங்களால் அதை காண்பிக்க முடியுமா?” என்று கேட்டார். முந்நூறு பேர் எழுந்து நின்றார்கள். “அதைக் குறித்து என்ன?” பாருங்கள்? ஆகவே சண்டையிடுவதற்கான கோபத்தையுடையவரானார்.

169. நான் கீழே இறங்கி நடக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். “கீழே இறங்கி செல்” என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் கூறும் சத்தத்தை கேட்டேன். நான் கவனித்தேன். நான் எங்கேயிருந்தேனோ அங்கே அந்த ஒளி தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். கீழே இறங்கி அங்கு சென்றேன்.

170. “அந்த வரம் கேள்விக்குறியாக இருந்தால், அது வேறு காரியம். ஆனால் நான் ஒரு சுகமாக்குகிறவர் அல்ல. தேவனே சுகமாக்குகிறவர்” என்றேன். “நான் தேவனுக்காக சாட்சி கொடுப்பேனேயானால், தேவனும் எனக்காக சாட்சி கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்” என்று கூறினேன்.

171. இப்பொழுது, டக்ளஸ் புகைப்படக்கூடத்தை சார்ந்தவர்கள் அங்கே மிகப்பெரிய புகைப்படக் கருவியை வைத்திருந்தனர். அந்த ஊழியக்காரர், “அந்த வயதான மனிதனை சில புகைப்படம் எடுங்கள்; அவருடைய தோலை உரித்து காட்டப்போகிறேன். அவருடைய மறைவிடத்திலிருந்து அவரை இப்பக்கமாக வெளியே இழுக்கிறேன், அவருடைய தோலை என்னுடைய படிக்கும் அறையின் கதவில் தொங்க விடுகிறேன். தெய்வீக சுகமளித்தல் என்பதற்கான ஒரு ஞாபகக்குறியாக அது இருக்கும்” என்று கூறினார். ஒரு கிறிஸ்தவன் இன்னொரு கிறிஸ்தவரைப்பார்த்து இவ்வாறு கூறுவதை

உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறதா? பாருங்கள், உங்கள் கனிகளினால் நீங்கள் அறியப்படுவீர்கள். ஆகவே, அவன் அவ்வகையான ஆறு புகைப்படங்களை எடுத்தான். அவர் தன் கைவிரல்களை மடக்கிக்கொண்டு சகோ.போஸ்வர்த்தினுடைய மூக்குக்கு கீழே வைத்து, வாக்குவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன், (அவரைக் குத்துவது போல வைத்து), “இவ்விதமாக புகைப்படம் எடு” என்று கூறினார். அவனும் அவ்விதமாக எடுத்தான். சகோ.போஸ்வர்த் சாதாரணமாக அங்கு அமர்ந்திருந்தார்.

172. அது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அதை எடுத்துக்கொண்டு புகைப்படக்கூடத்திற்கு சென்று பரிசோதித்த போது அதில் ஒரு படம் கூட இல்லை. ஒவ்வொரு படமும் மிகச்சரியாக அழிக்கப்பட்டு போயிற்று. ஒரு கடவுள் நம்பிக்கையற்ற மனிதன், தன்னுடைய விரலை ஒரு தேவனுடைய மனுஷனுடைய மூக்கின் கீழ் இவ்விதமாக வைப்பதற்கும், அதை புகைப்படம் எடுப்பதற்கும் தேவன் அனுமதிக்க மாட்டார்.

173. நான் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தேன். “தேவனுடைய வரமாகிய பகுத்தறிதலைக்குறித்த கேள்வியானால், அது வேதத்தில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டுள்ளது. அதை நிரூபிக்க முடியும். அதை நிரூபிக்க முடியும்” என்று கூறினேன்.

ஆனால் நான், “என்னைப் பொருத்தமட்டில் நான் சுகமாக்குகிறவன் அல்ல, இல்லை ஐயா, நான் சுகமாக்குகிறவன் இல்லை ஐயா” என்று கூறினேன்.

174. “ஒரு மனிதன் என்ற முறையில் உங்களுக்கு மரியாதை செலுத்துகிறேன். ஆனால் ஊழியக்காரன் என்ற முறையில் உங்களைக் குறித்து நான்-நான் அதிகமாக நினைப்பதில்லை” என்று அவர் கூறினார்.

175. நான், “எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெகுமதிகளையெல்லாம் நான் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேன்” என்றேன். இவ்வாறு நான் அந்த இடத்தை விட்டு நடந்து சென்றேன்.

176. ஆகவே, “(சுகமாக்குதல்) நடப்பதைக் காண விரும்புகிறேன். யாரோ ஒருவரை நீர் மனோவசியப்படுத்துவதைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். இன்றிலிருந்து ஒரு வருடம் கழித்து என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கட்டும்” என்று கூறினார். அவர் சுற்று முற்றும் பார்க்க ஆரம்பித்தார்.

177. “தேவனுக்காக நான் பேசுவேன் என்றால், தேவன் எனக்காக பேசுவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளார்” என்றேன். அதைக் காட்டிலும் மேலான வார்த்தைகள் எதுவும் பேசவில்லை. அந்த சுழற்காற்று இங்கேயும் வந்தது. சபையார் கூடியிருந்த அந்த இடத்தில் இறங்கி வந்தது. அங்கேயே அக்கினிஸ்தம்பம் வந்தது. அந்தப் பெரிய புகைப்படக்கருவி அதைப் படமெடுத்தது.

178. துப்பறியும் ஸ்தாபனத்தின் தலைமை அதிகாரி ஜார்ஜ். ஜெ. லேஸி, கைரேகை ஆவணங்களை பரிசோதித்துப் பார்க்கக் கூடியவர். அந்த நாளின் நடு இரவில் அதை எடுத்துக்கொண்டு போனார். அவர்கள் அதை எல்லாவித

சோதனைகளுக்கும் உட்படுத்தினர். அதில் ஒன்றில் மட்டுமே படம் இருந்தது. நீங்கள்....

179. உங்கள் வீட்டில் உள்ள அலமாரியில் எத்தனை பேர் அந்தப்படத்தை வைத்துள்ளீர்கள்? பாருங்கள்? வாஷிங்டனில், ஒரு மார்க்க சம்பந்தமான கலைக்கூட அரங்கத்தில் அது தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. “உலக சரித்திரத்தில் இதுவரை எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களில் இதுவே இயற்கைக்கு மேம்பட்ட புகைப்படம்” என்று குறிப்பு எழுதி வைத்துள்ளனர்.

180. அது என்ன? அதைக் கவனியுங்கள்! அதை இந்த வாரத்தில் கவனியுங்கள். அதைச் செய்தது எது என்று பாருங்கள். “நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர்!” எனக்கு இப்போது பத்தாயிரம் நாவுகள் இருந்தாலும், அவரைக் குறித்து என்னால் பேசி முடியாது. ஆம், ஐயா.

★★★★★